

ชื่อผลงานวิจัย การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชากฎหมายธุรกิจเรื่องสัญญาจ้างง-สัญญาจำหน่าย ด้วยวิธีการสอนโดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1

ชื่อผู้วิจัย นางลภัสสรดา วรพัฒนกิจ

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี นิติศาสตร์บัณฑิต (นบ.) สถานศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม

สถานศึกษาที่ติดต่อ วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ

856ช ต.บางปลาสร้อย อ.เมือง จ.ชลบุรี 20000 โทร (089)4081499

E-mail Zha8292@gmail.com

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้วิชากฎหมายธุรกิจโดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมของนักเรียนชั้นปวส. 1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัลกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นปวส.1/2 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัลวิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา2565 จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดำเนินการทดลองโดยใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม การทดลองได้ดำเนินการดังนี้ ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสอนแบบบรรยายปกติและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการสอบเก็บคะแนนครั้งที่ 1 ดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างโดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม หลังจากการสอนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้โดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ผู้วิจัยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยแบบประเมินผลการสอบเก็บคะแนนครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วบันทึกผลเป็นคะแนนหลังเรียนแบบการใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วบันทึกเป็นคะแนนหลังเรียนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำผลการทดลองมาเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้ชุดการสอนและหลังจากการใช้ชุดการสอน โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) แบบ dependent sample

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมสูงกว่าที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นหมายความว่า หลังการใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในช่วงที่ผ่านมาจะเป็นการสอนโดยยึดที่ครูผู้สอนเป็นสำคัญและครูมีหน้าที่ให้ความรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบบรรยายและยึดการสอนในตำราเรียนเท่านั้นซึ่งเป็นการเรียนที่ไม่สามารถพัฒนา

ผู้เรียนได้เท่าที่ควรและอาจส่งผลถึงความสนใจของผู้เรียนในการเรียนวิชานั้น ๆ

ซึ่งในปัจจุบันมีสื่อการสอนที่ให้ผู้สอนได้นำไปสอนควบคู่กับวิธีการสอนแบบบรรยาย เช่น สื่อสิ่งพิมพ์และสื่อโสตทัศนูปกรณ์แต่อาจยังไม่มีการเรียนการสอนแบบที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอน

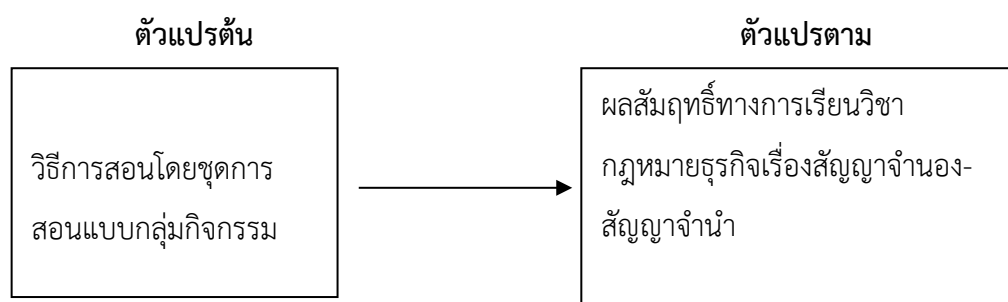
ดังนั้นผู้ทำการวิจัยเห็นว่าผู้เรียนควรได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนรู้อุปกรณ์ไปพร้อมกับครูผู้สอนด้วยคือ หลังจากเกริ่นนำเข้าสู่บทเรียนในหน่วยการเรียนนั้น ๆ จะให้นักเรียนเข้ากลุ่มกิจกรรมโดยใช้สื่อการสอนที่บรรจุไว้ในชุดการสอนแต่ละชุดและทำการศึกษาเพื่อที่จะฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนเพิ่มเติมจากบทเรียนและฝึกให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน

ซึ่งหลังจากศึกษาชุดการสอนผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น นำเสนอหน้าชั้นเรียนหรือแสดงบทบาทสมมติเพื่อนำเสนอเนื้อหาที่ได้ศึกษาจากสื่อชุดการสอนนั้นๆและทำการเก็บคะแนนเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียนที่มีต่อรายวิชากฎหมายธุรกิจว่ามีมากเพิ่มขึ้นหรือเท่าเดิม

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนวิชา กฎหมายธุรกิจโดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สัญญาจ้าง หมายถึง สัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้จ้าง เอาทรัพย์สินตราไว้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจ้าง เป็นประกันการชำระหนี้ โดยไม่ส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับจ้าง

2. สัญญาจำนำ หมายถึง สัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้จำนำ ส่งมอบสังหาริมทรัพย์สิ่งหนึ่งให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจำนำ เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้

3. ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม หรือชุดการสอนที่ใช้กับศูนย์เรียน

เป็นชุดการสอนแบบกิจกรรม ที่สร้างขึ้นโดยอาศัยระบบการผลิตสื่อการสอนตามหน่วยและหัวเรื่อง โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมประกอบกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 5 - 7 คนในห้องเรียนแบบ

ศูนย์การเรียนรู้ ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มนี้ ประกอบด้วยชุดย่อย ๆ ตามจำนวนศูนย์ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์จะจัดสื่อการสอนไว้ในรูปของสื่อประสม อาจเป็นสื่อรายบุคคล หรือสื่อสำหรับกลุ่มผู้เรียนทั้งศูนย์ใช้ร่วมกัน

4.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการตอบคำถามของนักเรียนที่วัดได้จากการทำใบงานวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม

สาเหตุหลักหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนยังไม่เกิดผลดีเท่าที่ควร นั่นก็คือ ความรู้ความสามารถของผู้สอนในการรู้จักนานวัตกรรมการมาใช้ในการเรียนการสอน การสอนไม่ใช่การที่ผู้สอนเพียงแต่มายืนพูดอยู่หน้าชั้น แต่จำเป็นที่จะต้องรู้จักนานวัตกรรมการหรือเทคโนโลยีมาช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมมาใช้สื่อประสมที่อาศัยวิธีการจัดระบบการดำเนินงานมาบูรณาการสื่อต่าง ๆ เมื่อปี พ.ศ. 2516 ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ได้ทดลองใช้ระบบผลิตชุดการสอนในวิชา "เทคโนโลยีและการศึกษาร่วมสมัย" สำหรับบัณฑิตศึกษา และเผยแพร่แนวคิดนี้ไปยังสถาบันการศึกษาทั้งระดับอุดมศึกษา และต่ำกว่าอุดมศึกษาจนเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

1.1 ความหมายของชุดการสอน

ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521:191) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า ชุดการสอนคือการนำระบบสื่อประสม ที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย มาช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ชุดสอนนิยมจัดไว้ในกล่องหรือซองเป็นหมวด ๆ ภายในชุดการสอนจะประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการสอน สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ อาทิ รูปภาพ สไลด์ เทป ภาพยนตร์ขนาด 8 มม. แผ่นคาบบรรยาย วัสดุอุปกรณ์ การสาธิต ฯลฯ และการมอบหมายงานเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์กว้างขวางขึ้น

1.2 ประเภทชุดการสอน

เมื่อพิจารณาจากคานียามของชุดการสอน จะเห็นได้ว่า ชุดการสอนจะประกอบไปด้วย คู่มือการใช้สื่อการสอน สื่อการสอน และการมอบหมายงานหลังจากการเรียน ซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สอนและผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอน ชุดการสอนเมื่อพิจารณาจากรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอน แบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทด้วยกันคือ

1.2.1 ชุดการสอนประกอบการบรรยายของครู ชุดการสอนประเภทนี้บทบาทหลักจะอยู่ที่ผู้สอน ในการที่จะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในชุดการสอน

1.2.2 ชุดการสอนรายบุคคล สำหรับผู้เรียนจะเรียนด้วยตนเองโดยจะรับชุดการสอนไปเรียนด้วยตนเอง โดยใช้เวลาตามความสามารถของตนเอง

1.2.3 ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม หรือแบบศูนย์การเรียนรู้ ชุดการสอนแบบนี้ผู้เรียนจะเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 4-6 คน โดยผู้เรียนจะช่วยกันศึกษาเนื้อหา ทักษะต่าง ๆ จากสื่อที่เตรียมไว้ในชุดการสอน ผู้สอนจะเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือให้คำแนะนำเมื่อมีปัญหาในการเรียน

1.2.4 ชุดการสอนทางไกล ชุดการสอนแบบนี้เป็นชุดการสอนที่ผู้เรียนจะเรียนด้วยตนเอง แต่มีข้อแตกต่างกับชุดการสอนรายบุคคล ในส่วนที่ชุดการสอนรายบุคคล ผู้สอนจะเป็นผู้เก็บรวบรวมไว้ที่ผู้สอน ผู้เรียนจะมาพบผู้สอนเพื่อขอศึกษาเนื้อหาจากชุดการสอนที่ผู้เรียนเตรียมไว้ ขณะที่ชุดการสอนทางไกล ผู้เรียนจะเก็บรวบรวมชุดการสอนไว้กับตนเอง ตัวอย่างชุดการสอนทางไกลที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดก็คือ ชุดการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หรือชุดการสอนทางไกลของกรมการศึกษานอกโรงเรียน

2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก (Classical Conditioning Theory) หรือแบบสิ่งเร้าผู้ค้นพบการเรียนรู้ลักษณะนี้คือ อีวาน พาฟลอฟ (Ivan Pavlov, 1849–1936) นักสรีรวิทยาชาวรัสเซียที่มีชื่อเสียงมาก พาฟลอฟสนใจศึกษาเกี่ยวกับระบบย่อยอาหาร โดยได้ทำการทดลองกับสุนัข ระหว่างที่ทำการทดลอง พาฟลอฟสังเกตเห็นปรากฏการณ์บางอย่างคือ ในบางครั้งสุนัขน้ำลายไหลโดยที่ยังไม่ได้รับอาหารเพียงแคเห็น ผู้ทดลองที่เคยเป็นผู้ให้อาหารเดินเข้ามาในห้องนั้น สุนัขก็น้ำลายไหลแล้ว จากปรากฏการณ์ดังกล่าวจุดประกาย ให้พาฟลอฟคิดรูปแบบการทดลองเพื่อหาสาเหตุให้ได้ว่า เพราะอะไรสุนัขจึงน้ำลายไหลทั้งๆ ที่ยังไม่ได้รับอาหารพาฟลอฟเริ่มการทดลองโดยเจาะต่อมน้ำลายของสุนัขและต่อสายรับน้ำลายไหลออกสู่ขวดแก้วสำหรับวัดปริมาณน้ำลาย จากนั้นพาฟลอฟก็เริ่มการทดลองโดยก่อนที่จะให้อาหารแก่สุนัขจะต้องสั่นกระดิ่งก่อน (สั่นกระดิ่งแล้วทิ้งไว้ประมาณ .25 –.50 วินาที) แล้วตามด้วยอาหาร (ผงเนื้อ) ทาอย่างนี้อยู่ 7–8 วัน จากนั้นให้เฉพาะแต่เสียงกระดิ่งสุนัขก็ตอบสนองคือน้ำลายไหลปรากฏการณ์เช่นนี้เรียกว่า พฤติกรรมสุนัขถูกวางเงื่อนไขหรือเรียกว่าสุนัขเกิดการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก

2.2 ทฤษฎีปัญหาทางสังคม (Social Cognitive theory) แบนดูรามีทัศนะว่า พฤติกรรม (behavior หรือ B) ของมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยหลักอีก 2 ปัจจัย คือ

- 1) ปัจจัยทางปัญญาและปัจจัยส่วนบุคคลอื่น ๆ (Personal Factor หรือ P)
- 2) อิทธิพลของสภาพแวดล้อม (Environmental Influences)

แบนดูราได้ให้ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้ (Learning) กับการกระทำ (Performance) ซึ่งสำคัญมาก เพราะคนเราอาจจะเรียนรู้อะไรหลายอย่างแต่ไม่จำเป็นต้องแสดงออกทุกอย่าง เช่นเราอาจจะเรียนรู้วิธีการ ทักษะในการสอบว่าต้องทำอย่างไรบ้างแต่ถึงเวลาสอบจริงเราอาจจะไม่ทักท้วงก็ได้หรือเราเรียนรู้ว่าการพูดจาและแสดงกริยาอ่อนหวานกับพ่อแม่เป็นสิ่งดีแต่เราอาจจะไม่เคยทักท้วงกล่าวเลยก็ได้แบนดูราเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต(Observational Learning) หรือการเรียนรู้แบบจากตัวแบบ (Modeling) สำหรับตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะเป็นตัวแบบสัญลักษณ์ เช่นตัวแบบที่เห็นในโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เกมคอมพิวเตอร์ หรืออาจจะเป็นรูปภาพ การ์ตูน

หนังสือ นอกจากนี้ คำบอกเล่าด้วยคำพูดหรือข้อมูลที่เขียนเป็นลายลักษณ์-อักษรก็เป็นตัวแบบได้ ซึ่งประเภทกระบวนการเรียนรู้มี 5 ประเภทได้แก่

1. กระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกตการเรียนรู้โดยการสังเกต หรือการเลียนแบบประกอบไปด้วย 4 กระบวนการ คือ กระบวนการใส่ใจ กระบวนการเก็บจำ กระบวนการกระทำและกระบวนการจูงใจ

2. กระบวนการใส่ใจ (Attentional processes) เป็นกระบวนการที่มนุษย์ใส่ใจและสนใจรับรู้ พฤติกรรมของตัวแบบ การเรียนรู้โดยการสังเกต จะเกิดขึ้นได้มากก็ต่อเมื่อบุคคลใส่ใจต่อพฤติกรรมของตัวแบบ แต่การจะใส่ใจได้มากน้อยเพียงไรขึ้น อยู่กับปัจจัยหลัก 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยเกี่ยวกับตัวแบบ และปัจจัยเกี่ยวกับผู้สังเกต ปัจจัยเกี่ยวกับตัวแบบ

- ความเด่นชัด ตัวแบบที่มีความเด่นชัดย่อมดึงดูดให้คนสนใจได้มากกว่าตัวแบบที่ไม่เด่น
  - ความซับซ้อนของเหตุการณ์ เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบถ้ามีความซับซ้อนมากจะทำให้ผู้สังเกตมีความใฝ่ใจน้อยกว่าเหตุการณ์ที่มีความซับซ้อนน้อย
  - จำนวนตัวแบบ พฤติกรรมหนึ่ง ๆ หากมีตัวแบบแสดงหลายคนก็เรียกความสนใจใฝ่ใจจากผู้สังเกตได้มาก หรือการมีตัวแบบที่หลากหลายก็เรียกความสนใจใฝ่ใจจากผู้สังเกตได้มากเช่นกัน
  - คุณค่าในการใช้ประโยชน์ ตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้สังเกตจะได้รับความสนใจมากกว่าตัวแบบที่เป็นไปในทางตรงข้าม เช่น ผู้ที่สนใจการทำอาหารก็จะให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับรายการโทรทัศน์ ที่สอนการทำอาหาร เป็นต้น
  - ความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ ถ้าผู้สังเกตมีความรู้สึกชอบตัวแบบอยู่แล้ว ผู้สังเกตก็จะให้การใส่ใจกับพฤติกรรมของตัวแบบมากกว่ากรณีที่ผู้สังเกตไม่ชอบตัวแบบนั้นเลย ฉะนั้น การโฆษณาสินค้าผ่านสื่อโทรทัศน์ จึงมักใช้ตัวแบบที่เป็นชื่นชอบของประชาชนมาเป็นตัวแบบเพื่อชวนให้ประชาชนใช้สินค้าที่โฆษณา โดยคาดหวังให้ประชาชนใส่ใจกับการโฆษณาของตน
- ปัจจัยเกี่ยวกับผู้สังเกต

- ความสามารถในการรับรู้ รวมถึงความสามารถในการเห็น การได้ยิน การอ่าน การรู้รส การรู้ กลิ่น และการสัมผัส ผู้สังเกตที่มีความสามารถในการรับรู้สูงก็มีโอกาสใส่ใจกับตัวแบบได้มากกว่าผู้สังเกตที่มีความสามารถในการรับรู้ต่ำ

- ระดับความตื่นตัว การวิจัยทางจิตวิทยาพบว่าบุคคลที่มีความตื่นตัวระดับปานกลางมีโอกาสจะใส่ใจกับพฤติกรรมของตัวแบบได้มากกว่าบุคคลที่มีความตื่นตัวต่ำ เช่น กำลังง่วงนอน หรือมีความตื่นตัวสูง เช่น กำลังตกใจหรือดีใจอย่างมาก

- ความชอบ/รสนิยมที่มีมาก่อน ผู้สังเกตมักมีความชอบสังเกตตัวแบบบางชนิดมากกว่าตัวแบบบางชนิดอยู่ก่อนแล้ว ดังนั้นตัวแบบที่สอดคล้องกับความชอบของผู้สังเกตก็ทำให้ผู้สังเกตใส่ใจ กับตัวแบบได้มาก

เช่น เด็กเล็กชอบดูการ์ตูนมาก ตัวการ์ตูนก็มีโอกาสเป็นตัวแบบให้กับเด็ก ได้มาก ส่วนวัยรุ่นมักชอบตัวแบบที่เป็นนักร้อง นักแสดงยอดนิยม เป็นต้น

3. กระบวนการเก็บจำ (Retention processes) เป็นขั้นที่ผู้สังเกตบันทึกสิ่งที่ตนสังเกตจากตัวแบบไปเก็บไว้ในความจำระยะยาว ซึ่งอาจจะ เก็บจำในรูปของภาพ หรือคำพูดก็ได้ แบบดูราพบว่า ผู้สังเกตที่สามารถอธิบายพฤติกรรมของตัวแบบ ออกมาเป็นคำพูด หรือสามารถมีภาพของสิ่งที่ตนสังเกตไว้ในใจจะเป็นผู้ที่สามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้โดย การสังเกตได้ดีกว่าผู้ที่เพียงแต่ดูเฉย ๆ หรือทำงานอื่นในขณะที่ดูตัวแบบไปด้วยสรุปแล้วผู้สังเกตที่สามารถระลึกถึงสิ่งที่สังเกตเป็นภาพพจน์ในใจ (Visual Imagery) และสามารถเข้ารหัสด้วยคำพูด หรือถ้อยคำ (Verbal Coding) จะเป็นผู้ที่สามารถแสดงพฤติกรรมเลียนแบบจากตัวแบบได้แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนาน และนอกจากนี้ถ้าผู้สังเกตมีโอกาสที่จะได้เห็นตัวแบบแสดงสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ซ้ำก็จะเป็น การช่วยความจำให้ดียิ่งขึ้น

4. กระบวนการกระทำ (Production processes) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตเอาสิ่งที่เก็บจำมาแปลงเป็นการกระทำปัจจัยที่สำคัญของกระบวนการนี้คือ ความพร้อมทางด้านร่างกายและทักษะที่จำเป็นจะต้องใช้ในการเลียนแบบของผู้สังเกตถ้าผู้สังเกตไม่มีความพร้อมก็ไม่สามารถที่จะแสดงพฤติกรรมเลียนแบบได้แบบดูรา กล่าวว่าการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบไม่ใช่เป็นพฤติกรรมที่ลอกแบบอย่างตรงไปตรงมา การเรียนรู้โดยการสังเกตมีปัจจัยในเรื่อง กระบวนการทางปัญญา(Cognitive Process) และความพร้อมทางด้านร่างกายของผู้สังเกต ฉะนั้นในขั้นกระบวนการกระทำหรือขั้นของการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบของแต่ละบุคคลจึงต่างกันไปผู้สังเกตบางคนอาจจะทำได้ดีกว่าตัวแบบหรือบางคนก็สามารถเลียนแบบได้เหมือนมากในขณะที่บางคนก็อาจจะทำได้ไม่เหมือนกับตัวแบบเพียงแต่คล้ายคลึงเท่านั้นหรือบางคนอาจจะไม่สามารถแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบเลย

5. กระบวนการจูงใจ (Motivation process)ตามที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อแนวคิดพื้นฐานข้อที่ 2 คือแบบดูราแยกความแตกต่างระหว่าง การเรียนรู้ (Learning) ออกจาก การกระทำ (Performance) นั่นคือ เราไม่จำเป็นต้องแสดงพฤติกรรม ทุกอย่างที่ได้เรียนรู้ออกมา เราจะทาหรือไม่ทาพฤติกรรมนั้น ๆ ก็ขึ้นอยู่กับว่าเรามีแรงจูงใจมากน้อย แค่ไหน เช่น เราอาจจะเรียนรู้วิธีการเดินแอโรบิค จากโทรทัศน์ แต่เราก็ไม่ยอมเดินอาจจะ เป็น เพราะขี้เกียจ ฯลฯ แต่อยู่มาวันหนึ่ง เราไปเจอเพื่อนเก่าซึ่งทักว่าเราอ้วนมากน่าเกลียด คำประณาม ของเพื่อนสามารถจูงใจให้เราลุกขึ้นมาเดินแอโรบิค จนลดความอ้วนสำเร็จ เป็นต้น

2.3 การเรียนรู้โดยการหยั่งรู้ (Insight Learning)นักจิตวิทยาที่สนใจเรื่องการเรียนรู้โดยการหยั่งรู้ และทำการทดลองไว้คือ โคห์เลอร์ (Kohler, 1925)โคห์เลอร์ ได้ทดลองกับลิงชื่อ "สุลต่าน" โดยขังสุลต่านไว้ในกรง และเมื่อสุลต่านเกิดความหิว เพราะถึง เวลาอาหาร โคห์เลอร์ ได้วางผลไม้ไว้บนกรงในระยะเวลาที่สุลต่านไม่สามารถเอื้อมถึงได้ด้วยมือเปล่าพร้อม กับวางท่อนไม้ซึ่งมีขนาด ต่างกัน สั้นบ้างยาวบ้าง ท่อนสั้นอยู่ใกล้กรงแต่ท่อนยาวอยู่ห่างออกไป สุลต่านคว้าไม้ท่อนสั้นได้ แต่ไม่สามารถเขี่ยผลไม้ได้ สุลต่านวางไม้ท่อนสั้นลงและวิ่งไป

มาอยู่สักครู่ ทันใดนั้น "สุดต่าน" ก็จับไม้ท่อนสั้น เขี่ยไม้ท่อนยาวมาใกล้ตัว และหยิบไม้ท่อนยาว เขี่ยผลไม้มากินได้ พฤติกรรมของสุดต่านไม่มีการลองผิดลองถูกเลย โค้ทเลอร์จึงได้ สรุปว่า สุดต่านมีการหยั่งรู้ (Insight) ในการแก้ปัญหาคือมองเห็นความสัมพันธ์ของไม้ท่อนสั้นและท่อนยาวและ ผลไม้ได้

จากการทดลองของโค้ทเลอร์ โค้ทเลอร์ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยการหยั่งรู้ไว้ดังนี้

1. แนวทางการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาของผู้เรียนมักจะเกิดขึ้นทันทีทันใดจึงเรียกว่า Insight
2. การที่จะมีความสามารถเรียนรู้แก้ปัญหาอย่างทันทีทันใดได้นั้นผู้เรียนจะต้องมีประสบการณ์ในการแก้ปัญหาทานองเดียวกันมาก่อนเพราะจะช่วยทำให้มองเห็นช่องทางในการแก้ปัญหาแบบใหม่ได้
3. นอกเหนือจากประสบการณ์เดิมแล้วผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ต่างๆ เพราะการที่มองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ นี้เองจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องความสามารถดังกล่าวนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่ ผู้เรียนจะต้องมีระดับสติปัญญา ดีพอสมควรจึงสามารถแก้ปัญหาโดยการหยั่งรู้ได้

3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะสัญญาจำนอง- สัญญาจำนำ

มาตรา 702 อันว่าจำนองนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่ง เรียกว่าผู้จำนอง เอาทรัพย์สินตราไว้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจำนอง เป็นประกันการชำระหนี้ โดยไม่ ส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้รับจำนอง ผู้รับจำนองชอบที่จะได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่จำนองก่อนเจ้าหนี้สามัญ มีพักต้องพิเคราะห์ว่ากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินจะได้โอนไปยังบุคคลภายนอกแล้วหรือหาไม่

มาตรา 747 อันว่าจำนำนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่าผู้จำนำส่งมอบ สิ่งหรือทรัพย์สินหนึ่งให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่ง เรียกว่าผู้รับจำนำ เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้

งานวิจัยภายในประเทศ

เจนเนตต์ พันธุ์เกตุ (2547) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง

สารเคมี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการเรียนด้วยแบบเรียนภาพการ์ตูนแบบบรรยาย แบบสนทนา และการเรียนปกติ เพื่อพัฒนาแบบเรียนภาพการ์ตูนที่มีลักษณะต่างกัน 2 รูปแบบ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนด้วยแบบเรียนภาพการ์ตูนแบบ บรรยาย แบบสนทนา และการเรียนปกติ วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชีวิต เรื่องสารเคมี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้าน ไทยสามัคคี จังหวัดนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 60 คน โดยแบ่ง เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง 2 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนด้วยแบบเรียนภาพการ์ตูนแบบบรรยาย กลุ่มที่ 2 เรียนด้วยแบบเรียนภาพการ์ตูนแบบสนทนา และกลุ่มควบคุมเรียนด้วยการเรียนปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องสารเคมี การวิเคราะห์ข้อมูล มूलใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวน แบบมี 1 ตัว

ประกอบ (One-way ANOVA) ผลการศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วยแบบเรียนภาพการ์ตูนแบบสนทนาสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยแบบเรียนภาพการ์ตูนแบบบรรยาย และกลุ่มที่เรียนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนด้วย แบบเรียนภาพการ์ตูนแบบบรรยาย กับกลุ่มที่เรียนปกติ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ชรินทร์ จิตตสุโก (2554, หน้า 71)ผลการวิจัยการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 เมื่อนำไปหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเดี่ยว กลุ่มย่อยและภาคสนามได้ ประสิทธิภาพเท่ากับ 66.67/63.33, 76.30/73.89, 86.22/81.25 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานที่กำหนดไว้ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติพบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยชุดกิจกรรมเรื่องหน่วยสิ่งมีชีวิตและชีวิตพืช กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับชั้น มัธยมศึกษาปีที่1 สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด

สมพร อินทะกนก (2548) การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ การทำวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา72 (เทศบาล8) สำนักการศึกษาเทศบาลนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Selection)เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนจำนวน9แผน เครื่องมือที่ใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งผลการทดลอง ได้แก่แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบบันทึกประสบการณ์การเรียนของนักเรียน และแบบฝึกทักษะการเขียน เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษผลการดำเนินการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.96 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนด คือร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 96.66 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ของจำนวนนักเรียนที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด

สุดถนอม อีระคุณ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอน ด้วยเทคนิคการจัดการความรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์หน่วยการเรียนรู้พลังงานไฟฟ้า สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายปัญญารังสิต กลุ่มตัวอย่างมี 42 คน ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนจำนวน 5 ชุดการสอนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.33/85.18 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอน ด้วยเทคนิคการจัดการความรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และมีจิตวิทยาาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอน ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับใด

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาชุดการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่ผู้วิจัยได้ศึกษา มีดังนี้

Olson (1975, pp.49-92) ทำการวิจัยเรื่องผลของการใช้ชุดการสอนในการศึกษาแผนใหม่ที่ใช้เป็นโครงการเริ่มทดลองสำหรับโรงเรียนในเขตคานาเวาในรัฐเวอร์จิเนียตะวันตกประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า การศึกษาที่ใช้ชุดการสอนให้ผลดีกว่าการสอนโดยไม่ใช้ชุดการสอน

Vivas (1985, p. 603) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบพัฒนาและประเมินค่าของการรับรู้ทางความคิดของนักเรียนเกรด 1 ในประเทศเวเนซุเอล่าโดยใช้ชุดการสอนจากการศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ด้านคือด้านความคิดด้านความพร้อมในโรงเรียนด้านความคิดสร้างสรรค์ด้านชวามปัญญา และด้านการปรับตัวทางสังคมกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1 จากโรงเรียนนี้สก็วเนียร์เจตมิลินต้าประเทศเวเนซุเอล่าจำนวน 214คน

Onasanya (2011, pp. 68-76) ได้ทำการศึกษาผลกระทบและการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนมาตรฐานในโรงเรียนมัธยมนักศึกษาปฏิบัติงานวิชาการในสาขาฟิสิกส์ใน Ilorin ไนจีเรีย นักเรียนที่ใช้โรงเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในอิโอรินมหานครของรัฐควาราโดยทดสอบก่อนเรียนจากการวิเคราะห์ที่ได้พบว่ามี ความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้สื่อการสอนกับนักเรียนที่ใช้การสอนสื่อมาตรฐาน มีนัยสำคัญ .05

จากการศึกษาค้นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศสามารถสรุปได้ว่าชุดการสอนสามารถจะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและให้ผลดี ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความสามารถของตนเองทั้งการเรียนแบบรายบุคคล

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่เรียนวิชา กฎหมายธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 132 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 1 ห้องจำนวน 39 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น: วิธีการสอนโดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม

ตัวแปรตาม : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจเรื่องสัญญาจ้าง-สัญญาจำหน่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอนโดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมที่ใช้สำหรับกลุ่มทดลอง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งใช้ทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 20 ข้อ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง และหาค่า IOC ปรับปรุงแบบทดสอบ ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1 แผนการสอนชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้
แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เรื่อง สัญญาจ้าง-จำหน่ายผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรและการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม จากตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้หรือเกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การ

เรียนรู้ เรื่องสัญญาจ้าง-จำหน่าย

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชากฎหมายธุรกิจ เรื่อง สัญญาจ้าง-จำหน่ายในชั้นกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ดังนี้

1.3.1 การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ โดยกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือการบูรณาการกับเนื้อหาวิชาอื่น

1.3.2 กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอนสำหรับการสอนแต่ละครั้งเป็นหน่วยการสอนคาบละ 50 นาที 2 คาบ 100 นาที

1.3.3 กำหนดหัวเรื่อง แบ่งเนื้อหาของหน่วยการสอนแต่ละครั้งเป็นเนื้อหาย่อย ๆ หรือที่เรียกว่าหัวเรื่อง โดยพิจารณาเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหา ประกอบกัน

1.3.4 กำหนดมโนทัศน์และหลักการ การกำหนดจะกำหนดมาจากหัวเรื่องโดยพิจารณาว่าในหัวเรื่องนั้นมีสาระสำคัญหรือหลักเกณฑ์ ที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้หรือเกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้

1.3.5 กำหนดวัตถุประสงค์ การเขียนจุดประสงค์ ก็เพื่อที่จะทราบได้ว่าผู้เรียนควรจะต้องมีพฤติกรรมอย่างไรหลังจากเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ แล้ว

1.3.6 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งเป็นแนวทางในการผลิตสื่อการสอน

1.3.7 กำหนดการประเมินผล การกำหนดแบบประเมินผลจะพิจารณาจากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยการประเมินว่าผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของการสอนที่วางไว้หรือไม่

1.3.8 เลือกลงและผลิตสื่อการสอน ในขั้นนี้จะพิจารณาว่าในลักษณะของเนื้อหาและลักษณะผู้เรียน สื่อชนิดใดหรือกิจกรรมสอดคล้องและบรรลุจุดประสงค์ของการเรียน

1.3.9 การหาประสิทธิภาพชุดการสอน เมื่อสร้างชุดการสอนเสร็จแล้ว นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สัญญาจ้าง-จ้างนำที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาความชัดเจนและความถูกต้องของจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับการวัดผลประเมินผล เพื่อนำข้อเสนอมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.10 ใช้ชุดการสอน ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปใช้ทดลอง มีขั้นตอนดังนี้ คือ - ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาความรู้พื้นฐานก่อนเรียนเนื้อหานั้น ๆ-ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน - ชั้นประกอบกิจกรรมการเรียน - ชั้นสรุปบทเรียน - ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อพิจารณาว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของการสอนมากน้อยเพียงไร

2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชากฎหมายธุรกิจเรื่องสัญญาจ้าง-จ้างนำ แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.2 นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านได้แก่

1. นางขวัญใจ สอนศิริ	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
2. นางนลินรัตน์ น้อยสำแดง	รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา
3. นายสมเกียรติ ขำสำราญ	หัวหน้าสาขาการตลาด

ตรวจแก้ไขความถูกต้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อทดสอบที่เขียนขึ้นมานั้นสอดคล้องกับเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ อีกทั้งพิจารณาความเหมาะสมในด้านภาษา คำสั่ง เนื้อหา ความยาวของเรื่อง เวลาและรูปแบบ

2.3 นำแบบทดสอบที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 จำนวน 40 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

2.4 นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P)และหาค่าจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 % ของ Chung The Fan แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง .20-.79 และหาค่าจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .21-.65

2.5 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น ใช้สูตร KR – 20 ผลปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .79

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูล 5 ขั้นตอนดังนี้

1. หลังจากเกริ่นนำเข้าสู่บทเรียนในหน่วยการเรียนรู้ นั้น ๆ จะให้ผู้เรียนทำการเข้ากลุ่มเพื่อศึกษาสื่อการสอนที่บรรจุไว้ในชุดการสอน
2. หลังจากเข้ากลุ่มกิจกรรมศึกษาชุดการสอน ให้นักเรียนนำเสนอเนื้อหาที่ได้ศึกษา
3. การสังเกตผู้วิจัยทำการสังเกตและบันทึกการสังเกต ผู้วิจัยจะสังเกตกลุ่มกิจกรรม(ผู้เรียน)ที่ออกมาแนะนำหน้าชั้นเรียนและผู้เรียนที่ร่วมรับฟังและจดบันทึกรายละเอียดที่กลุ่มผู้เรียนออกมาแนะนำหน้าชั้นเรียน
4. บันทึกผล ผู้วิจัยจะทำการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนที่ออกมาแนะนำและผู้ร่วมรับฟังในห้องเรียน ถ้าเป็นกลุ่มที่ออกมาแนะนำจะบันทึกข้อมูลการบรรยายหัวข้อดังกล่าว เนื้อหาที่ได้แนะนำว่ามี ความถูกต้องและสอดคล้องมากน้อยแค่ไหน และผู้ร่วมรับฟังภายในห้องนั้นผู้วิจัยก็จะบันทึกผลเกี่ยวกับพฤติกรรมระหว่างในการบันทึกผลการแนะนำการสอนในหัวข้อดังกล่าวว่ากลุ่มที่ออกมาแนะนำนั้นมีการบรรยายและอธิบายเนื้อหาได้ดีเพียงใด และมีข้อที่ควร เสนอแนะอย่างไร
5. เมื่อสิ้นสุดการทดลองได้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยแบบประเมินผลการสอบเก็บคะแนนครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่างแล้วบันทึกผลเป็นคะแนนหลังเรียนแบบการใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้ชุดการสอนและหลังจากการใช้ชุดการสอน โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แบบ dependent sample

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน โดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แบบ dependent sample

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน โดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) แบบ dependent sample

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน โดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติอ้างอิงเป็นสถิติที่ใช้สรุปคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและใช้สถิติอ้างอิงแบบการทดลองที่ 2 คือการทดลองกลุ่มเดียวและมีการวัดผลการทดลอง 2 ครั้ง คือ ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน โดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม

ลำดับ ที่	ชื่อ - นามสกุล	คะแนนก่อน ทำการทดลอง (X_1)	คะแนนหลัง ทำการทดลอง (X_2)	D ($X_2 - X_1$)	D^2
1	นายสิทธิพร เทบ่ารุง	12	13	1	1
2	นายอิสยาห์ บัณฑิตจีน	14	14	0	0
3	นางสาวกัลยารัตน์ ศิริผล	9	10	1	1
4	นางสาวจิตดา พรมราช	8	12	6	36
5	นางสาวพัชรภรณ์ จุ่นละอูน	11	16	5	25
6	นายตะวัน แสงอุทัย	11	13	2	4
7	นายนราวัฒน์ ไชยประเสริฐ	17	15	-2	4
8	นายปิยะพล พิมพ์โพธิ์	16	17	1	1
9	นายพงศกร บรรดา	14	15	1	1
10	นายภานุทัต เกิดปิ่น	11	13	2	4
11	นายสิทธิชัย แปดเจริญ	13	13	0	0
12	นายพีรวิษณุ กัลยาณมิตร	15	13	-2	4
13	นางสาวนัฐธราภรณ์ แฉล้มกลาง	11	13	2	4
14	นางสาวฐิติรัตน์ ยูท่าเสา	7	12	5	25
15	นางสาวศิริรัตน์ บุญเจริญ	14	12	-2	4
16	นางสาวอรจิรา ปลื้มใจสุข	9	13	4	16
17	นายสำราญ พันธคำ	13	14	4	16
18	นางสาวชลธิชา ดวงดารา	9	15	6	36
19	นางสาวรัตนากร พวงทอง	10	14	4	16
20	นางสาววรภรณ์ อนันต์	6	12	6	36
21	นางสาวสาธิตา บุญมา	14	13	-1	1
22	นายกันตนพ ศิลปชัย	13	14	1	1
23	นางสาววรัญญา บุษาทิยาน	14	13	-1	1
24	นายกิตติพิศ ทองเงิน	11	12	1	1
25	นายธนวัฒน์ ภาศิริรัตน์	13	14	1	1
26	นายนนทวัฒน์ บุตรอุดร	14	13	-1	1
27	นางสาวเบญจพร แก้ววิเชียร	8	10	2	4
28	นางสาวรุจิรา กัปสอน	14	13	-1	1
29	นางสาววรรณวิศา เสลาดอน	15	14	-1	1
30	นางสาวสุดารัตน์ จันทร์เพ็ญ	16	14	-2	4
31	นางสาวอังคณา ฮงมา	11	14	3	9

32	นางสาวปณิตา ศรีนรสิทธิ์	10	14	4	16
33	นายภุชฌน นุ่มนิม	16	14	-2	4
34	นายกายสิทธิ์ หลิว	7	10	3	9
35	นายชัยยุทธ แซ่จิ่ง	15	13	-2	4
36	นายณัฐวุฒิ โต๊ะหยัน	12	15	3	9
37	นายพัชรธร จันทะ	10	12	2	4
38	นางสาวชลธิชา รักษาศิลป์	9	10	1	1
39	นางสาวชลธิมา สีหีมทอง	17	12	-5	25
				$\sum D = 49$	$\sum D^2 = 223$

วิธีการคำนวณ

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$df = N - 1$$

เมื่อ D = ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังการทดลองและก่อนการทดลองของตัวอย่าง

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$t = \frac{90}{\sqrt{\frac{39(316) - (90)^2}{39-1}}}$$

$$t = \frac{49}{\sqrt{\frac{12324 - 8100}{38}}}$$

$$t = \frac{49}{\sqrt{\frac{4224}{38}}}$$

$$t = \frac{49}{\sqrt{111.158}}$$

$$t = \frac{49}{10.543}$$

$$t = 4.648$$

นำค่า t ที่คำนวณได้ (4.648) ไปเปรียบเทียบกับค่า t ที่เปิดได้จากตารางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05 และค่า df ที่ 38 ($df = n-1 = 39 - 1 = 38$) ได้ค่า $t = 1.645$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่คำนวณได้ (4.648) แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมสูงกว่าที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 นั้นหมายความว่าหลังการใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือค่า t ที่คำนวณได้ (3.807) ไปเปรียบเทียบกับค่า t ที่เปิดได้จากตาราง

ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และค่า df ที่ 38 ($df = n-1 = 39 - 1 = 38$) ได้ค่า $t = 1.645$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า t ที่คำนวณได้ (3.807) แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมสูงกว่าที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นหมายความว่า หลังการใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมสูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมโดยผลของการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานแสดงให้เห็นว่าชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมมีประสิทธิภาพนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจสูงขึ้นและผลงานวิจัยครั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลงานของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า117-118) ได้กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นสื่อผสมที่ได้จากระบบการผลิต และการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับหน่วยหัวเรื่อง และวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือ

- สื่อการสอนในชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมควรมีสื่อเพิ่มเติมเช่น วีดิทัศน์ ตัวอย่างสินค้า CAI

ประกอบการอธิบาย

1.2 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแบบทดสอบประเมินผลการสอบเก็บคะแนนครั้งที่ 2 ควรใช้เนื้อหาเพิ่มเติมในInternetซึ่งมีคำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายทั่วไปเรื่องสัญญาต่างๆ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- ควรศึกษาถึงพฤติกรรมวัยรุ่น การแสดงออก การคิดวิเคราะห์ และการอยู่ร่วมกันในสังคม เพื่อสร้างชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน
- ควรศึกษาถึงแนวทางการสร้างแบบการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานั้น ๆ เพื่อเป็นมาตรฐานการวัดผลนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- การวิจัยหลักสูตร.2550 พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิตรา อินทจักร์.2550. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดอุดรดิษฐ์. วิทยาลัยศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์.
- เจนเนตร พันธุเกตุ.2547. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องสารเคมี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการเรียนด้วยแบบเรียน ภาพการ์ตูนแบบบรรยายแบบสนทนา และการเรียนปกติ. วิทยาลัยศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ชรินทร์ จิตสุโก.(2554). การพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่อง หน่วยสิ่งมีชีวิตและชีวิตพืช กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับชั้น มัธยมศึกษาปีที่1. วารสารบัณฑิตศึกษา, 5(3), 67-74.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์. 5,3: 7 - 20
- ชัยวัฒน์สุทธิรัตน์. (2559). 80 นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี:พี บาลานซ์ดีไซด์แอนพริ้นติ้ง.
- พจน์ ปุชปาคม. (2533). ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยค้ำประกัน จำนอง จำนำ สิทธิยึดห่วงและบุริมสิทธิ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แสงสุทธิการพิมพ์.
- ภูเบต ไชยชัยภูมิ.2551. การพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านท่ามะไฟหวาน อาเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ.ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ยุพิน จันทร์ศรี.2545. ผลการใช้เกมประกอบการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยาลัยศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สมพร อินทะกนก.2548. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์. วิทยาลัยศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุดถนอม อีระคุณ. (2555). การพัฒนาชุดการ ด้วยเทคนิคการจัดการความรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ พลังงานไฟฟ้า ๑ ส าหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสายปัญญารังสิต. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, คณะครุศาสตร์

อุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

เสนีย์ ปราโมช. (2525). คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ว่าด้วยคำประกัน
 จำนอง จำนำ แก้วไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2516. กรุงเทพฯ: แสงสุทธิการพิมพ์.
 อุมาวดี ไชยภักษา.2545. กฎหมายพาณิชย์. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือกรุงเทพฯ.

Allen, J. P., Pianta, R. C., Gregory, A., Mikami, A. Y., & Lun, J. (2011). An interaction-based
 approach to enhancing secondary school instruction and student achievement.

Science,

333(6045), 1034-1037. doi: 10.1126/science.1207998

Dewey, J. (1956). The child and the curriculum and the school and society. Chicago: Phoenix
 books.

Olson, J. (1975). The effect of learning packages on the continuous progress education
 pilot. program in the Wanawha Country West Virginia School, Dissertation
 Abstracts International.

Onasanya, S. A., & Omosowo, E. O. (2011). Effect of improvised and standard instructional
 materials on secondary school students' academic performance in physics in
 Ilorin, Nigeria. Singapore Journal of Scientific Research, (1),68-76.

Vivas, D. (1985). The design and evaluation of a course in thinking operations for first grades
 in Venezuela (Cognitive, Elementary Learning). Dissertation Abstracts International.